

Forsaaend som det nu iøvrigt, hvad jeg jo ikke kan forudsee, skulde være den ærede Forsamlings Mening at gaae den Bei, som en Mængde Talere have tydet hen paa, at tage Alle med og at lade det Foreslaaede om en Censur falde, skal jeg dog bede om Tilladelse til allerede paa dette Standpunkt at gjøre opmærksom paa adskillige Betænkkeligheder, som derved komme frem, hvortil jeg tildeels ogsaa har tydet hen i Betænkningen, men som der ikke er taget Hensyn til under Debatten. Det forekommer mig nemlig, at, naar man siger, at de myndige Beboere skulle alle uden Undtagelse være Valgere, saa maa man klare sig dette nærmere, inden vi kunne tale om, hvad det egentlige Indhold er af denne Paastand. Skal det forstaaes saaledes som i et bekendt Forslag, der er blevet forelagt det andet Thing, men ikke kom til Behandling, saa betyder det i Grunden slet ikke Andet end, at der skal være Censur. Det betyder nemlig slet ikke Andet end, at vi lade os ikke mærke med, at der skal være Censur, medens vi dog vedtage over det Hele og som en Regel, at der maa ikke gaaes lavere ned i Besætningen end til f. Ex. 3 Gange 16 $\text{\$}$. Men, naar vi saa sige, at alle de, som yde disse 3 Gange 16 $\text{\$}$, ere Valgere, og de øvrige ere det ikke, saa seer jeg ikke, at det bliver Andet end paa en anden Maade at opretholde en Censur; thi jeg kan ikke troe, at det vil føre til Forsøg paa at lægge 3 Mk. paa dem længere nede, som naturligtvis er Noget, man vel vilde gjøre Indvendinger imod; og altsaa vil ogsaa dette føre til, at der bliver en Klasse, som er udelukket, fordi man nemlig siger: vi fordrer ikke lavere Skat end 3 Mk. Men, enten man siger det, eller man siger: den Besætning, som er lavere end 3 Mk. og de 3 Dages Værd dermed sammenlagt, den ansee vi for saa ringe, at den ikke giver Berettigelse til at stemme, det synes ikke at være en principiel Forskjel, det synes kun at være noget underordnet Formelt. Endnu er derhos vel at mærke, at, naar man vil gaae ind paa det antydede Forslag, saa maatte man, hvis man derhos vilde fastholde, hvad der iøvrigt foreligger som rigtigt, huske paa, at saa bliver den fjerde Deel af de høist Beskattede en rin-

gere Deel af det hele Antal, og at saa maatte der i denne Henseende gjøres en Forandring. Thi Forslaget vil jo aabenbart blive et andet, dersom man faaer en Mængde flere Valgere med, og man saa alligevel vedtager, at den fjerde Deel af de høist Beskattede skulde udgjøre den fortrinnsvis valgberettigede Klasse; den maatte aabenbart reduceres til den femte eller flette Deel. Men saa veed jeg ikke, om man virkelig vil være mere villig til at tage det Forslag med disse Conseqventer end vort.

Endnu tør jeg maafee svare lidt med Hensyn til et Spørgsmaal, der angaaer Valgberettigelsen, og som, om jeg ikke seiler, af den ærede 2den Landstingsmand for Kjøbenhavns Amt (Thalbitzer) blev berørt idag, men hvilket jeg ellers ikke har hørt omtale; det er Alder en. Den ærede Taler sagde, at vi havde taget en Klasse med, som ikke skulde være taget med, nemlig dem fra 25 til 30 Aar. Ja, at den er taget med, det er Tilfældet i det oprindelige Udkast, og, da det vistnok ikke vil være undgaaet Nogens Opmærksomhed, at vi ikke have bevæget os i en anden Retning end den, som gif ud paa at udvide Rettigheden, saa kunde det ikke falde os ind at lade den tidligere indtrædende Valgret fare eller at indskrænke den. Vilde man lade den fare, vilde man yve paa at sige: „de ellers fuldmyndige Mænd have nu slet Intet at sige i Communerne, men først, naar de have naaet den statsborgerlige Myndighedsalder, eller 30 Aar, saa skulle de være berettigede dertil“, — ja, saa skulde jeg være meget villig til at indrømme, at saa stillede Sagen sig betydelig anderledes i conservativ Retning, som netop ogsaa den samme ærede Taler gjorde gjældende. Men saa er der ogsaa at lægge Mærke til, at saa har jeg deri et Argument imod, hvad den ærede 7de Landstingsmand for Fyen (Mau) gjorde gjældende. Thi han betragtede det som en reent Bagatel, som noget aldeles Intetfigende, at vi havde taget de 5 Aar med, som laae imellem det 25de og 30te Aar.

Jeg skal ikke gaae ind paa videre at omtale et andet Hovedpunkt i Loven, nemlig om Amtsraadsvalgene og de Tre for hvert Landsende, som har været under Forhandling, fordi den høitærede Indenrigsminister har gi-